

80:20

Pro ty, co ví, nebo znají, netřeba představovat. Pro ty ostatní je informace, že se jedná o pravidlo, kdy menšina příčin, vynaloženého úsilí, nebo vstupů vede k většině výsledků, výstupů, nebo třeba i prospěchu. Lidé, kteří se zabývají kvalitou, znají toto pravidlo prostřednictvím knihy „Quality Control Handbook od Josepha Mosese Jurana. Ti ostatní jako Paretovo pravidlo. Nebudeme se zabývat detaily tohoto pravidla, ale prostřednictvím tohoto pravidla se budu snažit popsat svoji myšlenku, pokud je to tedy myšlenka. Spíše možná povzdech nad další pokřiveností dnešní doby.

Čím dál více se všude kolem objevuje to kouzelné „4.0“. To nadšení velké spousty politiků, ekonomů, manažerů, koučů a dalších odborníků. Srdceryvné výkřiky do tmy. Občas mi to připadá, že žiji v době, kdy je především dobré papouškovat, čím více, tím lépe, jen hlavně nepoužít zdravý rozum. Lež na všech frontách. Podle mne, stejně jako u mnoha jiných takových výkřiků, jde o byznys. A „4.0“ už určitě spolkla velkou sumu peněz, a ještě spolkne, i z Unijních prostředků a našeho státního rozpočtu.

A už vidím otazníky ve Vašich očích, proč vůbec píšete to, co vůbec píšete.

Ti odborníci, které jsem zmínil v odstavcích výše, hovoří plameně o tom, že díky Průmyslu 4.0, nové technologické revoluci, osvobodíme velkou spoustu lidí od dřiny (někteří hovoří o práci). A na oponenty, kteří se snaží použít svůj mozek k něčemu jinému, než jen učení opakování (tedy papouškování), že tak přibude nezaměstnaných, hromadně volají: „Žádná zvýšená nezaměstnanost!“

Naopak, ty, které o práci připraví naše nová modla „4.0“, pro ně připravíme další práci, budou ty nové moderní stroje řídit! A zde jsme u jádra, z mého pohledu, neznalosti, nebo přímo blbosti těch chytrých, lépe řešeno mocných, o chytrosti bych v tomto případě nehovořil. A zde se dostává ke slovu „80:20“. Lidstvo je podle tohoto pravidla rozvrstveno, tisíciletí. Na jedné straně máme ty méně vzdělatelné, pro někoho inteligentní, ale inteligence s tím přímo nesouvisí. A na druhé straně ty výborně vzdělatelné. Střed nám tvoří většina společnosti. To, že odříznu část méně vzdělatelných (ti o práci přijdou) a budu se jí snažit posunout směrem k těm lépe vzdělatelným (zničením se stanou vzdělatelnými), přece nemůže fungovat formou rozhodnutí, zákazu, nebo příkazu. Vzdělatelnost (není znalost) není možné naučit, určit. Nebo myslíte, že ano? V současnosti, minimálně od roku 1989 v naší zemi, mocní rozhodli, že budeme vzdělanější. Bylo málo, středo a vysokoškolsky vzdělaných lidí, tak jsme rozhodli, že jich bude více. A výsledek? Snížíme kritéria a ejhle. Středo a vysokoškolsky vzdělaných lidí, nám o desítky procent přibylo. Bez titulu dnes už nemůže být skoro žádný člověk na střední pozici ve firmách, ani sekretářka, tedy pardon, dnes asistentka. A umí opravdu více než její kolegyně, která před třiceti lety byla pravou rukou svého šéfa? Rozhodně nikoli. A protože je to málo, je třeba, abychom byli všichni dostatečně vzdělaní, snížíme kritéria ještě více. Neumí děti psát, vymyslíme jim nové písmo, aby to pro ně bylo jednodušší. Mají problémy s matematikou, dáme jim do rukou Hejného metodu. Děti sice nebudou umět počítat, ale budou se cítit šťastní. Protože memorovat je špatné, tvrdí tihle odborníci. Ale to, co je dnes kolem nás, na čem stojí dnešní moderní kulturní svět, vytvořili ti, co museli ve školách memorovat, co museli umět matematiku a na ní navazují další vzorečky ve fyzice, chemii a dalších oborech, protože bez nich by to nešlo.

Právda, když budou dnešní mladí šťastní, dostanou svůj chléb a hry, budou ovladatelnější.

A víte vůbec, kolik je jedna husa a jedna koza?

Ing. Ludvík FILIP
Pod Ještědem, 14. května 2018
ludvik.filip@nbqc.cz